

Чому я обрав іслам

Книга, перекладена українською мовою, є однією із найкращих книг, що допомагають дослідникам істинної релігії Всемогутнього Бога. Автор писав, ґрунтуючись на реальній історії юного хлопця. Його батько був християнином і священником, який прагнув проповідувати людям. Але у юнака завжди існував внутрішній конфлікт між

знаннями отриманими від батька
та сумнівами в пізнанні
християнства і важливості
пошуку істинної релігії. Історія
його подорожі від сумнівів до
впевненості - захоплююча і
приємна, і, можливо, вона є
причиною керівництва Бога, який
захотів вести його.

<https://islamhouse.com/734149>

- [Чому я обрав іслам](#)
 - [Введення](#)

- [Короткий вступ в іслам для нових мусульман](#)
- [Останні думки](#)

Чому я обрав іслам

(засновано на реальних подіях)

М. Емері

Переклад:

EUROPEAN ISLAMIC
RESEARCH CENTER (EIRC)

& Мухаммада аль-Гарбі

Перевірка: Андрій Шистеров

Чому я обрав іслам

(засновано на реальних подіях)

Введення

О шукач істини, якщо ти дійсно шукаєш правду, відкинь всі упередження, і відкрий своє серце... Не дозволяй іншим судити або приймати рішення за тебе. Я хотів би поділитися з тобою цією красивою подорожжю людини до істини ... Я вважаю, що буде краще, якщо вона розповість нам свою історію сам, тому я залишу вас наодинці з паном Томасом ...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В ім'я Аллаха Ар-Рахман
(Милостивого), Ар-Рахім
(Милосердного)!

Я народився в сім'ї католицьких християн. Із самих ранніх днів мій батько брав мене з собою, коли йшов проповідувати, було цілком очевидним те, що він хотів зробити мене наступником у своїй професії. У дванадцятому класі я вже міг проповідувати Євангеліє по-своєму. У коледжі я часто зустрічався зі своїми протестантськими однокласниками і обговорював відмінності наших конфесій і здійснення ритуалів.

Допоки я закінчив перший рік в коледжі, я був вже досить обґрунтований у пізнанні християнської віри, особливо її

католицької традиції. Мені дали стипендію із церковних коштів і в обмін на допомогу, яку отримав, я був зобов'язаний отримати спеціальне навчання в розумінні Священної Книги, під керівництвом головного священика церкви, який дуже любив вчити мене і був дуже до мене прив'язаний.

У першій групі мого проміжного курсу я просиджував у роботі над його предметами до пізньої ночі. Одного разу вночі, коли всі спали і я був заглиблений у свої дослідження, мені в голову раптом прийшла ідея вивчити доктрину Святої Трійці, основну

формулу християнської віри.

Питання виникли в моїй голові: як Бог існує в трьох особах, і, все ж, має єдину божественну природу, єдину волю й існування.

Моя невдача примирити свою віру в Трійцю із мотивувальною частиною науки логіки створила в мені занепокоєння. Минали дні, і багато разів я хотів просити мого батька допомогти мені у вирішенні проблеми, яка спантеличила мій розум, але я знав, що мій батько ніколи не оцінить ані найменшого сумніву в догматичній вірі католицької школи. Тим не менш, в один прекрасний день, коли я побачив,

що мій батько в доброму настрої, я попросив його пояснити мені Святу Трійцю... Він, нарешті, **сказав:**

"У питаннях віри потрібно припинити міркування. Це вчення - за межами людського пізнання. Треба вірити у вчення тільки своїм серцем і розумом!"

Ця відповідь від мого батька засмутила мене. Все моє мислення зосередилося на питанні, яке стало певною проблемою і тривожило мене й надалі. І я говорив, **дивуючись:** "Це фундамент, на якому будується величезна конструкція

християнської віри? Основою моєї віри є лише питання сліпого слідування деяких приписів віри, яка ніколи не зможе витримати міркувань чи незалежної перевірки логічними аргументами й чистою совістю?"

Я дуже розхвилювався і вирішив сліпо вірити в Трійцю.

Одного разу один із наших доцентів сидів сам у своїй кімнаті, і я увійшов, з його дозволу, і запитав, чи може він допомогти мені вирішити мою проблему. Він дуже люб'язно спитав мене про неї. Я попросив його пояснити мені, як Бог, одна істота, **може**

існувати одночасно в якості трьох окремих особистостей: Отця, Сина (Ісуса) і Святого Духа?!

Доцент посміхнувся і сказав: "Вам що, не подобається моя присутність у цьому коледжі?" Я запитав його: "Чому, сер?" Він сказав: "Як ви думаєте, що влада коледжу, переконані католики, зроблять зі мною, якщо хто повідомить їм, що я обговорюю у моєму особистому кабінеті речі, що виступають проти християнської віри в цілому? Чи будуть вони далі тримати мене в штаті коледжу? Якщо ви хочете обговорити тут щось, ви повинні обмежувати ваше обговорення

темою ваших досліджень в коледжі!"

Після цього, я домовився про зустріч із ним в його домі.

В неділю, коли я зустрів доцента, він перший запитав мене, що зацікавило мене в доктрині Трійці. Я сказав, що я хотів би знати, наскільки далекою є доктрина від логічних міркувань.

Він посміхнувся і сказав: "Чому б тобі не запитати будь-кого з наших священиків?"

Я сказав: "Я запитував їх, але вони кажуть, що це питання віри, і це не повинно піддаватися

жодній логіці чи філософії. Це мене засмутило. Це змусило мене запитувати, якщо те, у що я вірю – нерозумно і нелогічно, чому я повинен піддавати себе сліпому слідуванню? Хіба Бог настільки несправедливий, що очікує від людини віри у вчення про Себе, яке людський мозок ніколи не зможе розумно пояснити? Я прошу Вас дати мені хоч якийсь метод пояснення такого існування, як Триєдність".

Доцент посміхнувся і сказав:
«Дорогий Томас, припустимо, ви хочете, щоб я довів деякою математичною формулою, як вода може залишатися водою і

водночас бути вогнем, або як камінь може бути каменем, і, в той же час, бути водою. Як же я це зроблю? Я не думаю, що будь-яка розсудлива людина на землі зможе хоч колись таке уявити... Як вічно живий Бог може бути одночасно смертним? (Тобто бути людиною, і померти від рук інших смертних?) І як смертна істота одночасно може бути Абсолютом, Безсмертним Богом? Це проблема. Наші священники хочуть, щоб ми просто вірили в це, і ні в кого із нас немає жодного права запитувати про практичність цієї незламної догми.

Він продовжував говорити:
«Справа в тім, що коли Бог, в Єдність Якого ми віримо, абсолютно Один, це означає, що Бог сингулярно Один в природній сутності Його існування, вільний від всіляких різних факторів пов'язаних із Його чистою або абсолютною єдністю. Розділення припускає, що «Один» не є абсолютним, але Він є з'єднанням деяких варіантів і те, що складена істота ніколи не може бути дійсно «Одним» в істинному значенні Єдності. І, звичайно, «Один» залежить у своєму існуванні від своїх різних компонентів і ніколи не може бути незалежним у своїй діяльності, в той час як Бог є

абсолютним, єдиним,
незалежним, всемогутнім в Його
Волі і Його діях.

Крім того, як можуть три будь-які
окремих істоти, в трьох різних
варіантах бути трьома окремими
особами, як і раніше трьома
розділеними з окремими
системними властивостями
диференціації їх один від одного,
стати абсолютно неподільною
єдністю, без найменшої зміни
сутності?

Абсолют має бути повністю
незалежним у своєму існуванні,
пане Томас... Неможливо
осмислити доктрину Святої

Трійці, тому що це немислима людська загадка!"

Він продовжував: «Єдине, що ми, християни, відрізані від обширних джерел знань про істину і вищих факторів у питаннях релігії, які доступні за межами нашого власного бачення, проклинаючи все нехристиянське, як диявольське. Ми, християни, пане Томас, в нашому божевіллі, зіграли таку ганебну роль, що такий вчений, як сер Деннісон Росс, безпорадно розкривав правду про це в передмові до перекладу Корану Джорджа Сеїла».

Я був вражений, почувши аргументи доцента, який сам був католиком, і, в той же, час я був дуже радий знати, що мої сумніви про нерозумність доктрини Трійці були чимось, що змусило засумніватися високоосвічений і просвітлений розум доцента математики. Я багато чого отримав від розмови з доцентом, адже я прийшов, щоб отримати аргументи, що обґрунтовують сумніви, створені в моєму розумі.

Моє вивчення «ісламської літератури» та перекладу Корану відкрило мені очі на багато великих і дуже важливих факторів, які впливають на

людське життя на землі. Коли я відвідав доцента в його будинку, на мій подив, я знайшов у нього велику кількість літератури з ісламу!

Крім того, я запитав його: "Чи можу я дізнатися, сер, чи прийняли Ви віру мусульман?"

Він відповів: "Не турбуйся про мій особистий вибір!"

Я взяв копію перекладу Корану Джорджа Сеіла і прочитав вступ сера Е. Деннісона Росса. Вступ необхідно розглядати з особливою увагою. Сер Росс сказав:

"Протягом багатьох століть, знайомство більшості європейців із магометанством практично було засновано тільки на перекручених відомостях фанатичних християн, які дискримінували його безліччю грубого наклепу. Все хороше в магометанстві було повністю проігноровано і те, що не було хорошим в очах Європи, було перебільшено або подано неправильно. Єдність Бога і простота його Символу Віри були, ймовірно, більш потужним фактором у поширенні ісламу, аніж меч Газіз ". (переклад Г. Сейла з Корану - Введення).

Це твердження великого християнського вченого з міжнародною репутацією змусило мене дізнаватися про вихідні постулати ісламу, особливо про ісламську концепцію Бога.

Минуло близько чотирьох років, поки я вивчив вміст Корану. Багато чого приваблювало мою увагу. Я обговорював багато сумнівних моментів із доцентом, який, як виявилось, читав Коран кілька разів із кращим і більш критичним поглядом. Мене поглинало бажання зустрітися із мусульманськими вченими і розпитати їх про деякі сумніви в Ісламській вірі.

Якось я думав про індуїзм, але те, що я бачив кожен день своїми очима, прокльони недоторканності і застереження кастової системи, поширеної серед них і, крім усього іншого, поклоніння ідолам і дотримання незліченних ритуалів, не спонукали мене до дослідження його догматів. Я ніколи не міг зрозуміти переваг, затверджених виключно і довільно тільки для членів певних каст, просто тому, що вони випадково народилися в цих рядах. Я бачив своїми очима, як люди, що належать до певних (нижчих) каст в суспільстві, розглядаються як недоторканні, їм не дозволяється навіть ступати

в індуїстські храми. Я бачив ці бідні душі, яким заборонено навіть взяти питну воду з колодязів для вищих класів.

Хаос у суспільному житті індуїзму розділив людство на касты і суб-касты, і необґрунтована перевага однієї касты над іншими сама по собі така відштовхуюча, що ніхто навіть не хотів починати вивчення будь-яких досліджень про доктрину віри.

Не розуміючи кастову систему і сектантську сегрегацію індуїстських народів, я раптом

згадав про подібні обмеження серед християн. Я запитав себе:

"Навіщо критикувати інших людей і їхні переконання, коли релігія, до якої я сам належу, так само має сектантську сегрегацію? Хіба Церкви в християнському світі не належать виключно членам конкретних сект? Чи церкви, що належать певній секті, можуть бути використані народом іншої секти? Хіба християнство змогло об'єднати людство в одне суспільство? Хіба Ісус проповідував всі ці відмінності і розбіжності, які ми, християни, ввели? Хіба ми не далекі від

оригінальних приписів Ісуса Христа?"

Порівняно з непримиренними розбіжностями і незліченними розбратами соціального порядку в рядах індуїзму і християнства, я був дуже вражений справжнім і реальним братством, яке практикується день і ніч серед мусульман. Я виявив, що мечеть - мусульманська мечеть - належить усім, хто називає себе мусульманином, і немає ніякого бронювання місць в мечеті. Я бачив мусульман всіх рангів, різного соціального та економічного стану, різних національностей, які стоять в

одному ряду, повернувшись обличчям в одному напрямку. Вони моляться одному Богу, однією мовою, і після молитви потискають один одному руки. Я виявив, що це справжня жива реальність в повсякденному житті ісламських народів.

Одного разу доцент, який до того часу став моїм близьким другом, розповів мені, що мусульманський вчений збирається читати лекцію англійською мовою про життя Пророка ісламу в залі поруч із великою мечеттю в моєму місті. Мій старший викладач і я були присутні на лекції і зустріли

викладача, який був старим другом мого старшого викладача. Ми говорили з лектором про декілька важливих тем.

Під час моєї зустрічі з мусульманським лектором я запитав його, чи зможе він відповісти на кілька моїх власних питань. **Він сказав:** "Я охоче відповім на ваші запитання".

Я поставив питання, **на яке він дуже швидко відповів:** «Чим, крім Корану, доводиться, що Мухаммад дійсно був пророком Божим?»

Він відповів: "Чи є у Вас Біблія із собою?" Я сказав: "Так".

Він взяв її і став читати мені один за іншим вірші:

Діяння 3, **Вірш 22**: "Мойсей провіщав: Господь Бог вам із братів ваших посилає Пророка, як я, слухайте його у всьому, що Він вам говоритиме";

23: "і станеться, що кожна душа, яка не послухає того Пророка, знищена буде з народу"

24: "І всі пророки, від Самуїла й наступних, скільки їх говорило, також провіщали ці дні".

Діяння 7, **Вірш 37**: "Це той Мойсей, **що сказав сиnam Ізраїля**: Пророка підійме вам Господь Бог

ваш із братів ваших, як мене, Його слухайте».

Іоанна 14: "Ісус каже: 16: «І вблагаю Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб з вами був довіку».

26: "Утішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в ім'я Моє, навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я говорив вам».

16: "Я можу багато чого сказати вам, але ви не зможете зрозуміти це зараз"

16: "Притому, коли він, Дух Істини, прийде, він буде направляти вас до всякої правди,

бо він не від Себе говорити буде, але він буде чути те, що повинен говорити; він покаже вам прийдешне".

Я читав уривки, які я вже бачив кілька разів раніше, але на цей раз прекрасна упевненість, із якою лектор просив мене прочитати вірші з мого власного священного писання на підтримку свого висловлювання, пролила нове світло на них для мене і допомогла неупереджено зрозуміти моє питання. Тим не менш, **я відповів:** "Але це пророцтво про пришествя Ісуса!" Він посміхнувся і сказав: "Прочитайте вірш знову! Хіба

вірш не говорить, що Бог підніме Пророка, як Мойсея, тобто це буде людина, що народиться від батька і матері, як народився Мойсей; в той час як Ісус народився тільки від матері. Крім того, Пророк, обіцяний Богом, повинен бути людиною, як Мойсей, але ви самі називаєте Ісуса сином Бога! Мойсей був законодавчим Пророком і такий, як він повинен бути законодавцем, в той час як Ісус був тільки законослухняним, дотримуючись закону Десяти Заповідей, вже впроваджених через Мойсея. Крім того безглуздо говорити, що Я і Він – це дві різні людини, тобто що

Перший і Третій чоловік означають те ж саме, або той, хто пророкує про настання когось ще, це та ж людина".

Аргумент був досить розумним. Тоді я запитав лектора: "Хіба ти не віриш в Ісуса, як Сина Бога? Хіба не може Ісус бути самим Богом в образі людини?" Лектор посміхнувся і дуже весело відповів: "Чи може у когось народитися син без дружини, мій друже? Може бути, хтось вірить в синівство Ісуса, в той же час уявляє Діву Марію, яка була використана Богом в якості дружини? Давайте шукати захисту Бога проти будь-якого

такого диявольського обману нашого розуму. «Синівство», про яке йдеться в Біблії, може мати на увазі тільки того, хто отримав життя від Бога. Інакше, що ви скажете про Ісуса, який говорить про себе в якості сина людського ... "Прийшов Син Людський: їсть і п'є; і кажете: Чоловік, який любить їсти і пити вино, друг митникам і грішникам". (Луки 7:34)

"Син Людський посоромиться".
(Луки 9:26)

"Син людини повинен бути відданий в руки людини грішної".
(Луки 3:24)

"Дасть вам Син Людський". (Івана 6:27)

Ісус звертався до Бога, як до свого батька, а також як до нашого батька, що означає, що Бог такий же батько для Ісуса, як і батько (або творець) для будь-кого з нас. І, отже, синівство Ісуса може означати творіння Боже, термін «син Божий», який використовується Ісусом, може бути тільки в сенсі «раб Божий» - адже Ісус називає себе слугою Бога. Цей факт підтверджують вірші, за якими кожен пророк Божий від Адама був названий сином Божим - у третьому розділі від Луки у віршах із 23 по 30 Ісус

названий сином Йосипа, а генеалогія Йосипа йде до Адама, і Адам називається сином Бога.

Читайте 30-й вірш тієї ж глави:

"Левія був сином Симеона.

Симеон був сином Іуди. Іуда був сином Йосипа. Йосип був сином Іони. Іона був сином Ел'якіма».

(Луки 3:30)

Ці питання і відповіді з Біблії вразили мене кількістю порівняльних досліджень, які мусульмани роблять і наскільки сильні й розумні вони в своїй вірі про Єдність Бога.

Я запитав лектора: "Чи вірите ви в Біблію, як **Небесну книгу?**" У

ВІДПОВІДЬ НА МОЄ ЗАПИТАННЯ ЛЕКТОР
ПРОСИВ МЕНЕ ВІДПОВІСТИ НА
НАСТУПНІ ПИТАННЯ:

Його Запитання:

Мої
відповіді:

Чи є Біблія, яка
перебуває у ваших
руках, книгою, яку Ісус
написав як Писання,
відкрите Господом?

"Ні"

Хіба Ісус наказував або
бажав хочаб колись в
своєму житті писати
щось від свого імені?

"Ні"

Чи була Біблія, яка
знаходиться у ваших
руках, написана під час
життя Ісуса?

"Ні"

Чи була Біблія, яка
знаходиться у ваших
руках сьогодні, "Ні"
написана відразу після
відходу Ісуса?

Тоді він сказав: "Будь ласка,
прочитайте р. 17 в книзі
"Засновник християнства і його
релігії", опубліковану в
товаристві християнської
літератури. **В книзі йдеться про
наступне:**

"Вся Біблія містить шістдесят
шість книг, написаних сорокома
різними авторами протягом
близько п'ятнадцяти століть. В
книзі ясно говориться, що ІСУС

ХРИСТОС САМ нічого не писав. Усне вчення існувало протягом кількох років, як єдиний засіб розповсюдження християнства. Найбільш ранні новозавітні твори були складені для керівництва новонаверненими".

У тій же книзі далі розкривається, **що:** "Вони, ймовірно, були написані через близько двадцять років після смерті Христа".

У р. **18** **говориться:** "Євангеліє не дає повної історії життя Христа. Це, скоріше, спогади".

Я сказав: "Але Біблія є словом Бога, **натхненною і написаною учнями Ісуса!**" Він знову

посміхнувся і сказав: "Пане Томас, якщо Біблія є Книгою, написаною учнями Ісуса, як ви поясните відмінності в Книзі, якщо це натхненне слово Боже... Хіба католицька Біблія не містить деякі книги, які не містить протестантська версія?"

Чи читали ви те, що пан Вілсон говорить про Біблію, в передмові до "Діаглотт", опублікованій Товариством Вартової Башти? "Якщо б це не було опубліковано царською владою, то це не було б прочитано англійськими і американськими протестантами, хоча і прийшло безпосередньо від Бога. Воно було засуджено за

вміщення більше 20 000 помилок!
Майже 700 грецьких
манускриптів невідомі, деякі з
них дуже древні, тоді як
перекладач поширеної версії
віддав перевагу 8 манускриптам,
жоден із яких не був написаний
раніше десятого століття".

Хіба Біблія не базується на 8
рукописах, в той час як існує 700
рукописів доступних тепер? Якщо
те, що міститься у всіх таких
рукописах також зіслано Словом
Божим, чому ці рукописи
залишені без уваги? З
урахуванням усіх цих наведених
фактів, чи вірите ви в Біблію як
натхненне Слово Боже? Ви

можете робити так, але ви не можете очікувати цього ж від усього світу. Якщо ви проведете серйозне і неупереджене вивчення Старого й Нового Завітів, то знайдете в них безліч богохульних висловлювань, які єврейський розум вигадав проти Лота, Давида, Ноя, Авраама і святих Апостолів Бога, **а саме:**

"Ной почав обробляти землю і насадив виноградник; та випив він вина, і сп'янів, і лежав оголеним у своєму наметі. І побачив Хам, батько Ханаана, наготу батька свого, та й розказав обом братам своїм. Сим та Яфет взяли одяг і, поклавши його на

плечі свої, і пішли, та й прикрили наготу батька свого; відвертали свої обличчя, і вони не побачили наготи батька свого". (Буття, 9: 20-23).

«Лот вчиняв перелюб зі своїми двома дочками» (Буття: 19: 30 - 38)

«Давид послав слуг взяти її» (II Царств 11: 4)

Я запитав: "Що? Хіба ви мусульмани вірите, що пророки Бога, крім Мухаммада, були повністю безгрішними і святими?"

Він відповів мені, **читаючи наступні вірші з Корану:**

Скажіть: "Ми увірували в Аллаха, а також в те, що було послано нам і що було послано Ібрахиму (Аврааму), Ісмаїлу (Ізмаїлу), Ісхаку (Ісааку), Йакубу (Якову) і колінам (дванадцяти синам Йакуба), що було даровано Мусі (Мойсеєві) і Ісі (Ісусу) і що було даровано пророкам їхнім Господом. Ми не робимо різниці між ними, і Йому єдиному ми підкоряємося"(2: 136)

Посланник та віруючі увірували в те, що послано їм від Господа. Всі вони увірували в Аллаха, Його

ангелів, Його Писання і Його посланників. Вони кажуть: "Ми не робимо різниці між Його посланцями". Вони кажуть: "Слухаємо й коримося! Твого прощення ми просимо, Господь наш, і до Тебе належить прибуття"(2: 285)

Вищевказані вірші Священного Корану – це свідчення однієї із основ віри, кожен мусульманин повинен вірити не тільки в Святого Пророка Мухаммада, але і у всіх інших пророків і посланців, як у правдивих і святих, і не повинні ніяк їх розрізняти. Наступний вірш із Священного Корану повідомляє

нам про те, що пророки були послані Богом, до всіх народів у всіх частинах землі.

Ми послали тебе з істиною вісником цього і застережливим посланцем, і немає жодного народу, до якого не приходив би застережливий посланець. (35:24)

Це переконало мене, що іслам, це єдина всеосяжна віра, яка визнає всі інші релігії і яка містить в собі абсолютно гармонійну інтеграцію всього доброго, що можна знайти в інших релігійних течіях світу. Священна книга ісламу, тобто Священний Коран є підсумковою Божественною Істиною.

Обмеження людського розуму різних століть не дозволяли навіть такому Пророку, як Ісус говорити всю правду. Ісус мав піти, не сказавши багатьох речей своєму народу. (Іоана 16:14). Ісус сказав своєму народу очікувати появи духу істини, який розкриє всю правду. (Іоана 16:13)

Також я був під враженням від загального аспекту релігії ісламу. Кожна відповідь лектора була беззаперечно авторитетним і непорушним аргументом. Я прокинувся, почав розрізняти справжню істину і вигадану брехню і побачив багато нових чинників, до яких я був сліпий всі

ці роки. Але я не знав, як примирити розквіт правдивого пізнання істини з моєю початковою сліпою догматичною вірою і своєю приналежністю до християнства. Я хотів побачити помилку в висловлюваннях лектора, щоб відповісти задовільно на ті чи інші питання, щоб у мене було якесь виправдання, нехай навіть фальшиве, але щоб воно підтримувало мою позицію у християнській вірі.

Лектор через деякий час продовжив, **поставивши запитання:** "Чи можу я поставити вам питання, якщо ви не

заперечуєте відповісти на нього для мене?", я сказав: "Так". Він запитав: "Як ви думаєте, Ісус був сином Божим або самим Богом?", Я сказав: "Ісус є Сам Бог в образі Свого сина".

Він сказав: "Чи можете ви вважати когось безсмертним Богом і, одночасно, смертною людиною, яка, потрапивши в руки інших смертних, померла? Чи можливо, щоб високий був водночас низьким, чорний - білим? Чи може бути п'ятьма – світлом? Що це за філософія?"

Лектор продовжував говорити: "Ви ніколи не думали, що є ще

одне питання, що стоїть перед доктриною Трійці, на яке потрібно відповісти кожному тринітарію? Якщо будь-які три різні істоти, які є трьома різними сутностями, також одночасно єдині, в абсолютній єдності і в найліпшому сенсі або значенні єдності, що є загальним керуванням, яке дозволяє їм залишатися трьома, і, одночасно, и єдиними? Якщо існує якийсь чинник таких чудових і немислимих явищ і викликає цей дивовижний ефект, то як причинна вища влада, яка контролює кількість і єдність, буде самотійно Всемогутнім Богом, а будь-який із трьох буде

тільки контрольованим компонентом? Крім того, виникає ще одне проблемне питання, на яке віруючому в Трійцю доведеться відповісти. Що саме контролює чи визначає розщеплення одного в трьох різних інших, і чому їхнє число не більше і не менше? Повинна бути певна причина для цього контрольованого ефекту і, що тоді є причинним фактором, який контролює трьох всемогутніх Богів, коли жоден із трьох не є Найвищою контролюючою причиною?

Крім того, це підніме питання, що ж саме є причинною силою, яка

змушує трьох бути єдиним в об'єднанні, а не ділиться на безліч істот? І, якщо є така причина, щоб вища контрольна причина стала всемогутнім Богом, то жоден з трьох буде не ним, а залишиться тільки підлеглим. Ні за яких обставин жодна розумна людина ніколи не зможе взагалі розумно вірити в якийсь ефект без причинних факторів, які його спричинили.

Тим не менш, Свята Трійця – це лише проблематична доктрина, створена християнською церквою, яку жодне логічне міркування ніколи не зможе довести.

Мені довелося безпорадно погодитися із поглядами лектора. Тепер я не міг розумно вірити в існування якогось буття, яке, в той же час, було б власною протилежністю.

"Я би хотів, щоб Ви, пане Томас" сказав лектор "задумалися про те, як віра в те, що Ісус – це Сам Бог чи син Бога, збігається з тим, що він був в такому жаху від майбутнього розп'яття, **що кричав:** "Елі, Елі, лама Сабахтані?" (Боже Мій, Боже Мій, невже ти залишив мене?) (Матвія 27:46)

"Що це за філософія? Якщо Ісус був Богом, це означає, що Бог був залишений Богом і це може бути Бог, який в безнадійності благав про допомогу?"

"Ваша Біблія сама, пане Томас, повідомила, що син Божий був залишений батьком (Богом) і в цьому випадку залишений син автоматично і абсолютно природно, позбавляється свого статусу сина і його зв'язку з батьком. Що ви скажете? Яким може бути зв'язок із покинутим сином? Пане Томас, скажіть, будь ласка!"

Я був ошелешений – і я не знав, що сказати і що робити з вірою, яку я сповідував як вірний християнин.

"Крім того," **продовжував лектор:** "як ви думаєте, Ісус був Богом, коли він у сльозах став молитися комусь, щоб не померти на хресті?"

Я запитав: "Добре, сер, як ви поясните сумісність насильства, використовуваного Пророком ісламу з його статусом Апостола Бога?"

Відповідь лектора: "Будь ласка, пане Томас, процитуйте хоч один уривок з усієї історії життя

Святого пророка Мухаммада, який покаже, що він виявляв неспровоковану агресію або будь-який уривок найменшої ініціативи його нападу. Кожна битва, яку він очолював або дозволяв була тільки для самооборони! Біблія не проповідує самозахист. Біблія проповідує самовіддачу в оволодінні чимось, що було відібране агресором. Чи слідують цьому християни?"

"Крім політичної історії християнських народів Європи, ви не пам'ятаєте нелюдські методи, використовувані християнством, щоб поширювати свою віру?"

Мені було соромно чути повідомлене, адже я повинен був слухати про негідну поведінку християн. Я, нарешті, зважився поставити ще одне запитання. "Існує доктрина спокутування гріхів людських через кров Ісуса. Ісус заплатив за гріхи людини, тобто той, хто вірить в Ісуса, очищується і зберігається... Чи є щось таке в ісламі?"

Лектор посміхнувся і відповів: "Мій друже, найбільший з дарів Божих людині – це здоровий глузд. Якщо людина втрачає його за власним бажанням, то ніхто не зможе їй допомогти. Перш за все, дозвольте мені дізнатися, чи

апелює доктрина до розуму і здорового глузду. Наприклад, християнин по вірі, тобто віруючий в Ісуса Христа як свого рятівника, грабує дім «Б» і членів його сім'ї. Чи має сенс і логіку відпустити «А» безкарним, зокрема, за Законом Справедливого Господа Всесвіту, просто тому, що «А» приймає Ісуса як свого рятівника?"

Я повинен був сказати "Ні", тому що сказати інакше означало б позбутися здорового глузду і йти проти логічних міркувань!

Він продовжував: "Існує один дуже серйозний аспект доктрини

спокути через кров Ісуса, тобто, коли ми платимо за річ, вона стає нашою власною і попередній власник цієї речі позбавляється всіх претензій, адже він вже отримав оплату, чи не так?"

Я сказав: "Так".

Тоді він сказав: "Якщо гріхи людини були викуплені, Бог не має права карати якогось грішника! Кожен грішник, просто віруючи в Ісуса, буде безкарно творити в світі те, що диктують йому його жорстокі пристрасті, адже його Господь не має ніякого права навіть запитати його, адже Ісус спокутував всі людські гріхи.

Чи може це все слідувати логіці або здоровому глузду? Чи може це вчення допомогти життю на землі тривати в мирі та безпеці?"

Він продовжував: "Будь ласка, пам'ятайте, іслам хоче, щоб кожна людина завжди пам'ятала, що вона відповідає за своє власне життя, а також за інтереси колективного життя в цьому світі - за себе як члена не тільки людської раси, а й творіння Господа в цілому. Іслам постійно запрошує і закликає людину до праведності, обіцяючи винагороду в майбутньому житті і неодноразово попереджає її про пороки і, як наслідок, про

покарання від Справедливого Господа. Священний Коран неодноразово попереджає, **кажучи:**

Бійтеся дня, коли жодна людина не принесе користі іншому і коли не можна буде відкупитися, коли нічим не допоможе заступництво і коли не буде надана підтримка.(2: 123)

Хто йде прямим шляхом, той чинить на благо собі. А хто впадає в оману, той чинить на шкоду собі. Жодна душа не понесе чужого тягаря. Ми ніколи не карали людей, не відправивши до них посланника(17:15)

О люди! Воістину, Ми створили вас із чоловіка і жінки і зробили вас народами і племенами, щоб ви пізнавали один одного, і найбільш шанований перед Аллахом серед вас – найбільш богобоязливий. Воістину, Аллах – Знаючий, Відаючий (49:13)

Погрожуючи людині тяжким покаранням за зло, Священний Коран також розкриває нескінченну милість Всемилотивного Господа, який не хоче, щоб людина була грішною, а щоб шукала прощення у Нього. Єдиною умовою для помилування є покаяння грішника, намір внести зміни в свою поведінку в

майбутньому і прагнення усією душею до послуху і подяки Всемилоствивому Господу за Його безмежну милість.

"Заради бога, скажіть мені, пане Томас, що ви вважаєте розумним і доцільним: зробити людину п'яною і необережною в гріху (тобто зробити її необґрунтовано впевненою в оцінюванні своїх гріхів, адже вони вже були оплачені кимось)? Чи ж сповістити людині про прихильність до чесноти проти пороку, (тобто попередити її про природні наслідки і про покарання від Справедливого

Господа за будь-яку провину чи непокору)?"

Я відчував, що зрозумів недоцільність доктрини спокути, на якій побудован вся конструкція християнської віри. Божественна Милість Господа зійшла на моє серце в новому світлі Божественного керівництва. Я подякував Богу за визволення мене від лап вельми оманливого догматичного вчення і за те, що привів мене до ісламу. Я сам знайшов його через неупереджене розслідування. Я дізнався, що це правильна і пряма дорога до спасіння, яку Сам Всемилоливий Господь показав людині через

останнього посланця Мухаммада, нехай Аллах змилується над ним.

Коли я розкрив своє прийняття істинної аргументації, висунутої лектором, і подякував йому, **він сказав мені:**

"Томасе! Ви повинні дякувати Богові за благословення і виконання Його милосердної обіцянки кожному щирому шукачеві Істини!"

Всемилоливий Господь виконав Свою милостиву обіцянку - дати людству вічне керівництво через Святого Пророка Мухаммада, яке стане його керівництвом на всі часи.

Після отримання сильних і неспростовних аргументів проти вчення про Святу Трійцю, а також багатьох інших основ християнської віри, я тільки дивувався, як така необґрунтована віра може залучити таку величезну кількість людей у світі?

Одного разу я побачив, як мій батько повернувся додому дуже щасливим і відразу ж, після прибуття, **він покликав мене і сказав:**

"Ти будеш радий дізнатися, мій дорогий сину, що сьогодні я привів 109 душ у наші ряди! За хрещення такого великого числа

людей керівник нашої місії вихваляв мої заслуги і збільшив мою зарплатню, і винагородив мене відповідно до кількості охрещених мною!"

Я запитав: "Хто вони, батьку, ті,кого було охрещено?"

Він сказав: "Вони з п'яти навколишніх сіл. Чоловіки, жінки і діти".

Я запитав: "Чи всі вони освічені?"

Він сказав: "Ні, вони люди бідні, з нетрів; вони є лише робітниками на рисових полях своїх сіл".

Я запитав, чи розуміють вони повною мірою їхнє слідування

християнській вірі. Чи зможе кожен із них витримати допит про рішення приєднатися до християнської віри?

Він відповів: "Що ти маєш на увазі? Я ж сказав тобі, що вони всі неосвічені, бідні неписьменні, робітники з нетрів! Група складається із чоловіків, жінок, і дітей. Тепер мені доведеться ходити туди щодня, і розповідати їм про вчення нашої віри".

Почувши таке, я посміхнувся, і, побачивши це, мій батько запитав: "Чому ти посміхаєшся, Томасе? В чім річ?" Я сказав: "Нічого, батьку, просто я не бачу

в цьому масовому переході причин для гордості або задоволення. Як і будь-яка істинна релігія або справжня та розумна віра може вимагати для себе? Оскільки, це не що інше, як експлуатація безграмотності і незнання бідних робітників. Це веде сліпо віруючих в щось до того, що вони не розуміють і не визнають!

Чи думаєш ти, батьку, що розумна людина може пишатися тим, що деякі неписьменні чоловіки, жінки і діти прийняли його ідеали і виправдано стверджувати найменші заслуги або значення своїх думок?"

"Вхід у таку віру, як іслам здійснюється тільки після детального вивчення, тільки усвідомлено і з досконалою переконаністю, а ми, християни, пишаємося нашим успіхом в приєднанні до наших лав мас неписьменних робітників, які в силу обставин змушені прийняти християнське вчення, не знаючи, що вони роблять, і наскільки це правильно? Розум у невіданні, **як чистий аркуш**: на ньому можна писати все, що завгодно. Сьогодні, щоб отримати симпатію неосвічених мас, ми вихваляємося перед неписьменними новонаверненими нашою людяністю і власною жертвою в

справі поширення нашої віри. Ми змушуємо зовнішній світ забути Міланський едикт і записи в історії про звірячі безчинства, які християнство здійснювало щодо бідних беззахисних євреїв в своєму власному палкому прагненні винищити їхні ряди"

Я продовжував: "Якщо ти дозволиш, о, батьку, я хотів би дізнатися у тебе. Біблія у твоїх руках повинна просто читатися, вчитися напам'ять чи проповідуватися іншим? Або ж це те, що повинно бути прийнято в нашому повсякденному житті? Будь ласкавий, розповісти мені, о, батьку, чи може християнський

світ і зараз підставляти іншу щоку, якщо по одній вже вдарили? Чи може щирий християнин досі віддати свою сорочку, коли його пальто забрали? Ти, батьку, віддаси весь наш будинок, якщо хто вторгнеться до нашої резиденції і заволодіє якоюсь із кімнат у цих приміщеннях? Якщо християнські держави світу дійсно вірять у цю доктрину самовіддачі, чому вони підтримують свої військові та поліцейські сили? "

"Будь ласка, скажи мені, батьку, чи є земне використання віри в якісь ідеали, які можуть тільки прикрашати сторінки певних книг

і які можуть тільки проповідуватися, але ніколи не практикуються? Чому ми не можемо прийняти доктрину самооборони, викладену ісламом, і принцип помилування кривдників, якщо вони розкаялися, і вносити зміни в їхню поведінку?"

"Заради бога, дай мені знати, батьку, як можуть три різних сутності бути Абсолютом, як чисельно, так і в сутності ідеальної єдності?"

"На яких розумних підставах може той, хто залишений Богом, бути самим Богом і якщо Ісус –

син Бога, то як Отець міг залишити свого сина?"

"Яке право має християнство претендувати на істину, коли його поширення відбувалося через нелюдські звірства християнських сил проти бідних беззахисних євреїв? Проведення звірячих безчинств в святе ім'я Христа було повністю підтримано навіть християнською владою Міланського едикту і всесвітньо відомим християнським ученим Гіббоном у його знаменитій роботі: «Занепад і падіння Римської Імперії».

"Доктрина спокутування через кров Христа природно приваблює тих людей, які згрішили і не хочуть відмовлятися від гріха під захистом доктрини, яка свідчить, що ціна за їхні гріхи вже була сплачена. Якими б грішниками вони не були, вони не будуть покарані за свої мерзенні злочини, адже Ісус заплатив за гріхи людини. Бог втратив право карати грішників".

"Є багато таких речей, батьку, які потрібно неупереджено вивчати і судити".

"Я говорю тобі, батьку, що які б не були наслідки і біди, які могли

б засмутити мене, я, зі свого боку, вирішив не продавати свою совість і здоровий глузд, щоб вірити в такі необґрунтовані догматичні вчення. Я прийняв іслам, і якщо ти не розсердишся на мене, то дозволь мені пояснити тобі моє рішення. Я зроблю це, коли попросиш. Мені не подобається ідея, що мої думки або переконання можуть бути нав'язані силою, адже релігія ісламу, яку я тепер відкрито сповідаю, вчить, що не повинно бути жодних примусів у питаннях віри, адже правда виявлена проти брехні".

На мій подив, я побачив, що мій батько уважно поставився до моїх особистих поглядів і переконань, і врешті, **він сказав:**

"Сину, не думай, що твій батько дурень. Я рідко стикався із такими ідеями впродовж мого життя, коли мав можливість обговорювати релігію із моїми мусульманськими друзями. Заради Бога, тримай це все при собі. Інакше знай, що ми будемо викинуті на вулицю, як нужденні".

Через кілька днів мій батько вирішив також оголосити себе мусульманином.

І я зараз, для інформування та керівництва кожного шукача правди, відкрито заявляю про фактичні результати моїх щирих пізнань, що іслам є не тільки останньою Могутньою Релігією, але також є ідеальною вірою, яка містить у собі все хороше. Однією із найбільш характерних і разючих характеристик ісламу є те, що він вимагає від своїх послідовників вірити, що всі попередні небесні релігії були виявлені Богом для відповідних людей тих часів. Одна з основ цієї віри полягає в тому, що її послідовники повинні вірити у всіх пророків, посланих у світ до

пророка Мухаммада, як у правдивих і безгрішних.

Мухаммад – це ім'я Пророка, через якого ця всеосяжна віра була зіслана для людства в цілому на всі часи в її повній і досконалій формі. Захід назвав цю віру 'магометанством' і сказав, що вона збігається із модою християнства, буддизму, конфуціанства, зороастризму та індуїзму. З іншого боку, назва цієї релігії уже вказана в її книзі, у Священному Корані, як «іслам». і Пророк ісламу називається «мусульманином», як і будь-який інший віруючий. Різні пророки проповідували ту ж істину серед

різних народів у різні часи, різними мовами. Кожен Пророк Божий згадується у Священному Корані як мусульманин. Таким чином, поза усіма сумнівами, іслам є релігією, якої потребує людство для прогресу у всіх сферах, а також у духовному житті, щоб заслужити порятунок.

Короткий вступ в іслам для нових мусульман

Іслам вимагає повністю представити свою волю Аллаху у вірі в Його Єдність; поклоняючись лише Йому і залишаючи всі види Ширку (багатобожжя).

Іслам є єдиним Діном (релігією), що приймається Аллахом. Це останній Дін, який скасовує всі попередні релігії. Аллах не прийме іншого від Своїх рабів.
Аллах говорить:

«Воістину, єдиний прийнятний Дін – це іслам».

Він також говорить: «а якщо хто шукає щось окрім ісламу, то це не буде прийнято, і в майбутньому житті він буде серед тих, хто програв».

Як увійти в ряди ісламу: Два свідчення віри

(Аш-хаду ал-ля ілляха ілля Аллах,
ва аш-хаду ан-на Мухаммадан
расуль Аллах)

Щоб увійти в іслам, ви повинні
знати зміст цих двох свідоцтв;
вимовляти їх із переконанням, без
найменшого сумніву.

Переклад Шахади:

Аш-хаду: Я точно знаю і вірю, без
жодного сумніву ...

Ал-ля ілляха: що немає жодного
божества, гідного поклоніння ...

Ілля Аллах: Це стверджувальне
речення; тобто, що всі акти
поклоніння належать лише
Аллаху ...

ва аш-хаду ан-на Мухаммадан:
Мухаммад, син Абд Аллаха, син
Абд Аль-Мутталіба...

расуль Аллах: був посланий
Аллахом до всього людства в
цілому; як до людей, так і до
джинів.

Загальний зміст: (Аш-хаду ал-ля
ілляха ілля Аллах, ва аш-хаду ан-
на Мухаммадан расуль Аллах)
Немає Бога, гідного поклоніння,
крім Аллаха. І Мухаммад -
посланець Аллаха. (Ми
дотримуємося Його заповідей.
Утримуємося від того, що він
заборонив. Ми віримо в усе, що
він повідомив нам. І у те, що

Аллаху поклоняються тільки так, як він навчив нас).

Божественна Книга ісламу:

Це Коран, Слово Аллаха; Його було зіслано Мухаммаду, нехай Аллах благословить його, через ангела Джібріля, нехай Аллах благословить його.

Мусульманин повинен запам'ятовувати частини Корану, яких буде достатньо, щоб звершувати молитви.

Всі попередні писання були спотворені людьми. Але Коран залишається в чистому вигляді, таким, яким був зісланий

Мухаммаду, мир йому і благословення Аллаха. Аллах обіцяв зберегти Коран до Дня Воскресіння. **Аллах говорить:** «Воістину, ми зіслали Зікр, і Ми зберігаємо його». Тому ніхто не зможе спотворити його.

Після знання значення Двох Свідчень віри, їхнього проголошення і віри у них усією душею (без тиску в проголошенні чи обіцянки мирських речей за нього) людина стає мусульманином, отримає певні зобов'язання і заборони. Якщо вона помре після проголошення цього, то увійде до Джанни (Раю),

навіть якщо до цього не зробила жодного доброго діла.

П'ять стовпів ісламу:

Перший стовп: Два Свідчення віри.

Немає Бога, гідного поклоніння, крім Аллаха. І Мухаммад, син Абдуллаха - Пророк і Посланець, який був посланий Аллахом до людей і джинів, щоб вести їх до поклоніння Аллаху.

Другий стовп: Солят (Молитва).

Є п'ять обов'язкових молитов протягом дня і ночі. Нагорода мусульманину за їхнє виконання дорівнюватиме нагороді за

п'ятдесят молитов, якщо вони виконуються за необхідних умов. Одна з умов полягає в тому, що людина, яка хоче молитися, має бути розумним мусульманином, досягнути потрібного віку, здійснити Тахара (ОМОВІННЯ) і мати намір (ВЧИНИТИ МОЛИТВУ), і стояти обличчям до Кібли під час МОЛИТВИ.

Третій стовп: Закят (Обов'язкова МИЛОСТИНЯ).

Це стосується кожного мусульманина, чий статок досяг Нісабу (кількості багатства, яке зобов'язує власника платити закят) і перебуває в

розпорядженні протягом 12 повних лунних місяців. Віддавати слід 2,5% бідним і нужденним людям, яких людина юридично не повинна утримувати, а також іншим категоріям, згаданим в Корані. Взагалі таких категорій вісім.

Четвертий стовп: Сиям (Піст).

Людина повинна постити вдень. Необхідно утримуватися від їжі, пиття і статевих зносин від Фаджр (світанку) до Магрібу (заходу сонця). Місяць посту називається Рамадан. Піст є обов'язком для кожного розсудливого, дорослого мусульманина.

П'ятий стовп: Хадж (Паломництво)

Це відвідування Мекки та інших священних місць із наміром виконати паломництво. Це є обов'язком кожного дорослого, розсудливого мусульманина, який може дозволити собі його виконання, один раз в житті. Жінки, у яких немає махрама (опікуна), не повинні здійснювати хадж.

Шість стовпів віри:

1. **Віра в Аллаха:** Віра в те, що Він є Творцем, Тим, Хто дає життя і смерть, і Він - Єдиний, в Чиїх руках всі справи. Він є Першим,

нікого немає перед Ним. І він Останній, нікого немає після Нього. Він – Найвищий, вище Нього нікого немає. І він Найбільш Обізнаний, від Нього нічого не приховано. Ми віримо в усі Його прекрасні імена і якості, не спотворюючи і не обмежуючи їх змісту. Аллах говорить, «Немає нічого, що нагадує Його, і Він – Всевидящий, Всечуючий».

2. **Віра в Ангелів:** Вони - почесні раби, які підпорядковуються Аллаху. Серед них Джібріль, Мікаїль, Ісрафіль, Рідван, Малік і ангели, які записують хороші і погані вчинки людей.

3. Віра в Божественні Писання, які Аллах зіслав через Своїх Пророків і Посланців: Останнє Писання – Коран. Він скасував усі попередні писання. Не припустимо застосовувати на практиці якесь писання, крім Корану.

4. Віра в посланців: Аллах послав їх людству, щоб направляти його до поклоніння тільки Йому, і не рівняти до Нього нікого у поклонінні. Ми вважаємо, що Аллах послав їх. Серед них є особлива група посланців - «Улю аль-Азм» (Пророки, які доклали великих зусиль). Серед них: Нух, Ібрагім, Муса, Іса, і, нарешті,

Мухаммад, нехай благословить його Аллах.

5. Віра в Судний День: Це День Воскресіння, День спокутування. В цей день віруючі увійдуть до Джанни (Раю), а невіруючі відправляться в Джаганнам (Пекло); місце перебування грішників (померлих без каяття), буде залежати від волі Аллаха. Він або покарає їх, або ж простить.

6. Віра в Кадар (Передвизначення) злих і добрих вчинків: Маєте знати, що все, що передвизначено – збудеться; все, що має спіткати вас – спіткає. Все, що

відбувається в цьому всесвіті вже записано в Хранимій Скрижалі (аль-Ляух аль-Махфуз).

Останні думки

Я сподіваюся, що ви прочитали цю книгу із відкритим серцем і розумом. І я молю Бога, щоб ви побачили світло істини.

WWW.ISLAMHOUSE.COM